

I. Disposicions generals

CAP DE L'ESTAT

22293 *LLEI 49/2007, de 26 de desembre, per la qual s'estableix el règim d'infraccions i sancions en matèria d'igualtat d'oportunitats, no-discriminació i accessibilitat universal de les persones amb discapacitat.* («BOE» 310, de 27-12-2007.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

L'atenció a les persones amb discapacitat es reflecteix avui en un important cos legal que permet situar-la entre les prioritats estatals d'ordre social, polític i administratiu. Des de la promulgació de la Llei 13/1982, de 7 d'abril, d'integració social dels minusvàlids (LISMI), que desplega l'article 49 de la Constitució espanyola, fins avui s'ha anat recorrent un llarg camí en què s'ha passat de parlar de disminuïts, minusvàlids o deficients, a substituir aquests termes pels de persones amb discapacitat o amb dèficit de ciutadania. Això suposa, per tant, canviar el concepte de persona amb problemes que necessita una atenció especial pel de ciutadà amb especial dificultat per gaudir dels drets constitucionals.

El ple exercici dels drets ciutadans per part de les persones amb discapacitat exigeix dels poders públics i de les diferents administracions públiques una atenció permanent i la posada en marxa de mecanismes específics perquè puguin gaudir-ne amb garantia i en igualtat de condicions amb tota la ciutadania. Els principis de vida independent, normalització, accessibilitat universal i disseny per a tothom, així com el de transversalitat de les polítiques en matèria de discapacitat i el de participació a través del diàleg civil constitueixen el fonament per garantir amb efectivitat el dret a la igualtat d'oportunitats, no-discriminació i accessibilitat universal de les persones amb discapacitat.

La regulació de les condicions bàsiques d'igualtat d'oportunitats, no-discriminació i accessibilitat universal permetrà comprovar progressivament en el temps el grau de compliment i eficàcia en el gaudi dels drets per part de les persones amb discapacitat.

En consideració a tot això, la disposició final onzena de la Llei 51/2003, de 2 de desembre, d'igualtat d'oportunitats, no-discriminació i accessibilitat universal de les persones amb discapacitat, estableix que el Govern, en el termini de dos anys des de l'entrada en vigor de l'esmen-

tada Llei, ha de remetre a les Corts un projecte de Llei que estableixi el règim d'infraccions i sancions en matèria d'igualtat d'oportunitats i no-discriminació de les persones amb discapacitat.

Aquesta previsió es fonamenta en els principis de legalitat i tipicitat en virtut dels quals els límits de l'activitat sancionadora de les administracions públiques han d'estar fixats per Llei, de conformitat amb l'article 25 de la Constitució, que exigeix la reserva de Llei en matèria sancionadora, un rang necessari de les normes que tipifiquen les conductes il·lícites i que regulen les sancions corresponents amb la finalitat de respectar i fer respectar les garanties de la ciutadania en un Estat social i democràtic de dret.

Aquest text legal, que dona compliment al mandat legal tenint en compte les exigències constitucionals esmentades, pren en consideració, així mateix, el que estableixen les disposicions comunitàries que exigeixen als estats membres de la Unió Europea l'adopció de les normes necessàries per aplicar sancions en cas d'incompliment de les disposicions nacionals.

És necessari i així ho ha previst la Llei 51/2003, de 2 de desembre, d'acord amb les directives europees sobre la matèria, establir un règim sancionador eficaç per tal que la Llei no es converteixi en una mera declaració de principis.

En la necessitat d'una Llei d'aquestes característiques coincideix el moviment associatiu espanyol de la discapacitat i les seves famílies, que ha expressat tant davant les Corts Generals com davant el Govern de la Nació la conveniència de donar compliment, en el temps més breu possible, al mandat de la disposició final onzena de la Llei 51/2003, de 2 de desembre.

II

La Constitució de 1978 atribueix a l'Estat la competència per regular «les condicions bàsiques que garanteixin la igualtat de tots els espanyols en l'exercici dels drets i en el compliment dels deures constitucionals». Tal com ha afirmat el Tribunal Constitucional en jurisprudència reiterada, l'article 149.1.1a de la norma fonamental «constitueix un títol competencial autònom, positiu o habilitador, constret a l'àmbit normatiu, fet que permet a l'Estat una "regulació", encara que limitada a les condicions bàsiques que garanteixin la igualtat, que no el disseny complet i acabat del seu règim jurídic».

En l'exercici d'aquesta competència, aquesta Llei articula precisament aquest equilibri que exigeix el text constitucional, conciliant el marge de regulació de l'Estat amb els espais competencials previstos per a les comunitats autònomes. Un equilibri que necessàriament ha d'estar reforçat en l'àmbit administratiu sancionador, matèria d'aquesta Llei, ja que el mateix Tribunal Constitucional ha declarat que «les comunitats autònomes poden adoptar normes administratives sancionadores quan, tenint competència sobre la matèria substantiva de què es tracti, les

dites disposicions s'acomodin a les garanties constitucionals disposades en aquest àmbit del dret sancionador (article 25.1 CE, bàsicament), i no introdueixin divergències desraonades i desproporcionades al fi perseguit respecte del règim jurídic aplicable en altres parts del territori (article 149.1.1a)». D'aquesta manera, amb aquesta Llei es tracen les condicions bàsiques que orienten la tasca normativa del legislador autonòmic, respectant els àmbits de decisió pròpia que constitucionalment li corresponen, i s'assegura l'existència d'un quadre normatiu mínim i comú per a tot el territori.

Alhora, després de delimitar els estàndards mínims comuns aplicables al conjunt de l'Estat, aquesta Llei tipifica una sèrie d'infraccions per als supòsits en què tingui competència l'Administració General de l'Estat.

III

La Llei s'estructura en tres títols. A l'article 1 del títol preliminar es defineix l'objecte de la Llei, que és establir el règim d'infraccions i sancions com a garantia de les condicions bàsiques d'accessibilitat i no-discriminació de les persones amb discapacitat, definides a la Llei 51/2003, de 2 de desembre.

Aquest règim d'infraccions i sancions s'aplica a tot el territori de l'Estat, sense perjudici de les infraccions i sancions que les comunitats autònomes puguin establir en l'exercici de les seves competències pròpies que, en tot cas, han de garantir la plena protecció de les persones amb discapacitat, ajustant-se al que disposa aquesta Llei.

Així mateix, és objecte d'aquesta Llei establir el règim específic d'infraccions i sancions aplicable per l'Administració General de l'Estat.

En el títol I es defineix, en tres capítols, el règim comú d'infraccions i sancions.

En el capítol I es regulen les infraccions, que es classifiquen en lleus, greus i molt greus. Tot això, sense perjudici del que estableixi la legislació autonòmica.

El capítol II regula les sancions determinant les quanties mínima i màxima amb què s'han de sancionar les infraccions lleus, greus i molt greus, i establint els criteris per a la graduació de les sancions, així com la possibilitat d'imposar sancions accessòries.

El capítol III regula determinats aspectes del règim sancionador.

Entre les qüestions regulades en aquest capítol, hi ha les relatives als possibles responsables de les infraccions; les persones interessades en el procediment; la publicitat de les resolucions sancionadores, la prescripció de les infraccions i sancions i el deure de col·laboració.

El títol II estableix les normes específiques aplicables per l'Administració General de l'Estat.

L'article 15 determina que la competència per a l'exercici de la potestat sancionadora correspon a l'Administració General de l'Estat quan les conductes infractores es projectin en un àmbit territorial superior al d'una comunitat autònoma.

El capítol I d'aquest títol II es refereix a les infraccions i sancions.

En matèria d'infraccions es complementa la tipificació d'infraccions recollida a l'article 3, per mitjà de la definició de conductes, actuacions o omissions que es classifiquen en infraccions lleus, greus i molt greus.

D'altra banda, en matèria de sancions, s'estableixen tres graus de sancions per a cada tipus d'infracció, així com les quanties mínima i màxima per a cada grau.

El capítol II regula el procediment sancionador partint de l'aplicació, amb caràcter general, del procediment sancionador establert en el títol IX de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, així com el Reial decret 1398/1993, de 4 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament del procediment per a l'exercici de la potestat

sancionadora, que desplega l'esmentat text legal, per la qual cosa s'ha evitat reproduir els preceptes continguts en aquestes normes.

S'aborden, amb caràcter específic, qüestions relatives a l'efectivitat de les sancions i regles per al còmput dels terminis de prescripció de les infraccions i sancions.

Així mateix, es regulen les mesures cautelars, derivades de la necessitat d'adoptar en qualsevol moment del procediment mesures de caràcter provisional per assegurar l'eficàcia de la resolució que pugui recaure, a causa del risc que la presumpta persona infractora intenti eludir l'execució de la sanció mentre es tramita el procediment sancionador.

El capítol III regula els òrgans competents en el procediment sancionador en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat.

Així mateix, es regulen les actuacions prèvies als actes d'instrucció de manera que les comunitats autònomes puguin informar sobre el contingut de la denúncia, ordre o petició l'òrgan competent per a la iniciació del procediment. Per la seva banda, l'Oficina Permanent Especialitzada, dependent del Consell Nacional de la Discapacitat, ha d'analitzar les denúncies per emetre'n l'informe corresponent.

Finalment, la resolució definitiva, en unió de tot l'expedient, s'ha de remetre a efectes informatius als òrgans de les comunitats autònomes afectades i a l'Oficina Permanent Especialitzada.

Finalment la Llei conclou amb sis disposicions addicionals i dues de finals.

Les disposicions addicionals primera a quarta es refereixen a l'exigència d'accessibilitat dels procediments sancionadors; a l'exclusió de l'àmbit d'aplicació de la Llei de les infraccions i sancions en l'ordre social en matèria d'igualtat d'oportunitats, no-discriminació i accessibilitat universal de les persones amb discapacitat; a la subjecció als terminis previstos a les disposicions finals cinquena a novena de la Llei 51/2003, de 2 de desembre, per a l'aplicació del que preveu la llei sobre infraccions en matèria d'accessibilitat i ajustos raonables, i a la facultat del Govern per revisar les quanties establertes a la Llei per a les sancions.

La disposició addicional cinquena preveu els mitjans materials i personals necessaris per al desplegament i l'execució d'aquesta Llei en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat.

La disposició addicional sisena estableix la informació periòdica del Govern a les Corts Generals sobre el procés d'aplicació de la Llei.

Les disposicions finals recullen el fonament constitucional d'aquesta Llei i en fixen l'entrada en vigor al cap de tres mesos de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

TÍTOL PRELIMINAR

Article 1. *Objecte de la Llei.*

1. Aquesta Llei té per objecte establir el règim d'infraccions i sancions que garanteixen les condicions bàsiques en matèria d'igualtat d'oportunitats, no-discriminació i accessibilitat universal de les persones amb discapacitat.

2. El règim d'infraccions i sancions que s'estableix en aquesta Llei és comú en tot el territori de l'Estat i ha de ser objecte de tipificació pel legislador autonòmic, sense perjudici de les altres infraccions i sancions que pugui establir en l'exercici de les seves competències.

Les comunitats autònomes han d'establir un règim d'infraccions que garanteixi la plena protecció de les persones amb discapacitat, ajustant-se al que disposa aquesta Llei.

3. Així mateix, s'estableix el règim específic d'infraccions i sancions aplicable per l'Administració General de l'Estat.

TÍTOL I

Règim comú d'infraccions i sancions

CAPÍTOL I

Infraccions

Article 2. *Objecte de les infraccions.*

Als efectes d'aquesta Llei, es consideren infraccions administratives les accions i omissions que ocasionin vulneracions del dret a la igualtat d'oportunitats, no-discriminació i accessibilitat, quan es produeixin discriminacions directes o indirectes, persecucions, incompliment de les exigències d'accessibilitat i de realitzar ajustos raonables, així com l'incompliment de les mesures d'acció positiva legalment establertes, especialment quan se'n derivin beneficis econòmics per a la persona infractora.

Article 3. *Infraccions.*

1. Les infraccions es classifiquen en lleus, greus o molt greus.

2. En tot cas, i sense perjudici del que estableixi la legislació autonòmica, tenen la consideració d'infraccions lleus les conductes que incorrin en irregularitats merament formals en la inobservança del que estableixen la Llei 51/2003, de 2 de desembre, d'igualtat d'oportunitats, no-discriminació i accessibilitat universal de les persones amb discapacitat, i les seves normes de desplegament.

3. En tot cas, i sense perjudici del que estableixi la legislació autonòmica, tenen la consideració d'infraccions greus:

a) Els actes discriminatoris o omissions que suposin directament o indirectament un tracte menys favorable a la persona amb discapacitat en relació amb una altra persona que es trobi en una situació anàloga o comparable.

b) L'incompliment de les exigències d'accessibilitat, així com la negativa a adoptar les mesures d'ajust raonable, definides a l'article 7 b) i c) de la Llei 51/2003, de 2 de desembre, d'igualtat d'oportunitats, no-discriminació i accessibilitat universal de les persones amb discapacitat, així com a les seves normes de desplegament.

c) L'incompliment d'un requeriment administratiu específic que formulin els òrgans competents per a l'exercici de les competències necessàries per donar compliment a les previsions de la Llei 51/2003, de 2 de desembre, d'igualtat d'oportunitats, no-discriminació i accessibilitat universal de les persones amb discapacitat.

d) Qualsevol forma de pressió exercida sobre la persona amb discapacitat o sobre altres persones físiques o jurídiques, que hagin entaulat o pretenguin entaular qualsevol classe d'acció legal.

4. En tot cas, i sense perjudici del que estableixi la legislació autonòmica, tenen la consideració d'infraccions molt greus:

a) Tota conducta d'assetjament relacionada amb la discapacitat en els termes de l'article 7.a) de la Llei 51/2003, de 2 de desembre, d'igualtat d'oportunitats, no-discriminació i accessibilitat universal de les persones amb discapacitat, i les seves normes de desplegament.

b) L'incompliment reiterat dels requeriments administratius específics que formulin els òrgans competents per a l'exercici de les competències necessàries per donar compliment a les previsions de la Llei 51/2003, de 2 de

desembre, d'igualtat d'oportunitats, no-discriminació i accessibilitat universal de les persones amb discapacitat, i les seves normes de desplegament.

c) Qualsevol forma de pressió exercida sobre les autoritats en l'exercici de les potestats administratives que s'exerceixin per a l'execució de les mesures previstes a la Llei 51/2003, de 2 de desembre, d'igualtat d'oportunitats, no-discriminació i accessibilitat universal de les persones amb discapacitat, i a les seves normes de desplegament.

CAPÍTOL II

Sancions

Article 4. *Sancions.*

1. Les infraccions són sancionades amb multes que van des d'un mínim de 301 euros fins a un màxim d'1.000.000 d'euros.

2. Per a les infraccions lleus, la sanció no pot excedir en cap cas els 30.000 euros.

3. Per a les infraccions greus, la sanció no pot excedir en cap cas els 90.000 euros.

Article 5. *Criteris de graduació de les sancions.*

1. Les sancions s'apliquen en grau mínim, mitjà i màxim d'acord amb els següents criteris:

- Intencionalitat de la persona infractora.
- Negligència de la persona infractora.
- Frau o connivència.
- Incompliment de les advertències prèvies.
- Xifra de negocis o ingressos de l'empresa o entitat.
- Nombre de persones afectades.
- Permanència o transitorietat de les repercussions de la infracció.

h) Reincidència, per comissió en el termini d'un any de més d'una infracció de la mateixa naturalesa quan hagi estat declarat així per resolució ferma.

i) L'alteració social produïda per la realització de conductes discriminatories i d'assetjament, la inobservança o l'incompliment de les exigències d'accessibilitat i de les exigències d'eliminació d'obstacles i de realitzar ajustos raonables.

j) El benefici econòmic que s'hagi generat per a la persona autora de la infracció.

2. Si el perjudicat per la infracció és una de les persones compreses al número 2 de l'article 8 de la Llei 51/2003, de 2 de desembre, la sanció es pot imposar en la quantia màxima del grau que correspongui.

3. Quan de la comissió d'una infracció en derivi necessàriament la comissió d'una altra o altres, s'ha d'imposar la sanció corresponent a la infracció més greu.

Article 6. *Sancions accessòries.*

Si les infraccions són molt greus els òrgans competents poden proposar, a més de la sanció que sigui procedent, la supressió, cancel·lació o suspensió total o parcial d'ajudes oficials, consistents en subvencions i qualssevol altres que la persona sancionada tingui reconeguts o hagi sol·licitat en el sector d'activitat en l'àmbit de la qual es produeixi la infracció.

Article 7. *Compliment de les obligacions establertes a la Llei 51/2003, de 2 de desembre, i a la legislació autonòmica.*

L'abonament per part del responsable de les multes imposades com a conseqüència d'una sanció establerta en aquesta Llei i la legislació autonòmica corresponent no

eximeix del compliment de les obligacions derivades de la Llei 51/2003, de 2 de desembre, de les seves normes de desplegament i de les normes dictades per les comunitats autònomes en l'exercici de les seves competències en aquesta matèria.

CAPÍTOL III

Règim sancionador

Article 8. *Subjectes.*

1. Aquesta Llei s'aplica als responsables de la infracció, persones físiques o jurídiques, que incorrin en les accions o omissions determinades com a infracció en aquesta Llei i en la legislació autonòmica corresponent.

2. La responsabilitat és solidària quan són diversos els responsables i no és possible determinar el grau de participació de cadascun d'ells en la comissió de la infracció.

3. En són responsables subsidiaris o solidaris les persones físiques i jurídiques privades per l'incompliment de les obligacions que comportin el deure de prevenir la infracció administrativa comesa per altres.

Article 9. *Legitimació.*

1. Les persones amb discapacitat, les seves famílies i les organitzacions representatives i associacions en què s'integren tenen la consideració d'interessats en aquests procediments en els termes que preveu l'article 31 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

2. Contra l'acord d'arxivament de les actuacions o la resolució desestimària, expressa o tàcita, de la denúncia o posada en coneixement de l'Administració de possibles infraccions previstes en aquesta Llei o en les que estableixin les comunitats autònomes en l'exercici de les seves competències, les organitzacions i associacions anteriorment esmentades estan legitimades per interposar els recursos o, si s'escau, les accions que considerin procedents com a representants d'interessos socials.

3. La legitimació activa que s'atorga a aquestes organitzacions i associacions en cap cas suposa tracte preferent quan siguin denunciades o siguin considerades presumptes infractores per l'Administració competent.

Article 10. *Instrucció.*

1. Les infraccions no poden ser objecte de sanció sense la instrucció prèvia de l'oportú expedient, de conformitat amb el procediment administratiu especial en aquesta matèria que estableixen aquesta Llei i la legislació autonòmica corresponent.

2. Quan una Administració pública, en el transcurs de la fase d'instrucció, consideri que la potestat sancionadora en relació amb la presumpta conducta infractora correspon a una altra Administració pública, ho ha de posar en coneixement d'aquesta juntament amb el corresponent expedient.

Article 11. *Publicitat de les resolucions sancionadores.*

La resolució ferma en via administrativa dels expedients sancionadors per faltes greus i molt greus s'ha de fer pública, quan ho acordi l'autoritat administrativa que l'hagi adoptat, per a la qual cosa s'ha de sol·licitar amb caràcter previ l'oportú informe de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades o l'autoritat autonòmica que correspongui.

Article 12. *Prescripció de les infraccions.*

Les infraccions a què es refereix aquesta Llei qualificades de lleus prescriuen al cap d'un any; les qualificades de greus, al cap de tres anys, i les qualificades de molt greus, al cap de quatre anys.

Article 13. *Prescripció de les sancions.*

Les sancions imposades per faltes lleus prescriuen al cap d'un any; les imposades per faltes greus, al cap de quatre anys, i les imposades per faltes molt greus, al cap de cinc anys.

Article 14. *Deure de col·laboració.*

Totes les persones físiques i jurídiques tenen el deure de facilitar la tasca dels òrgans i autoritats per a l'aplicació del que disposa aquesta Llei, aportant en un termini raonable les dades, documents, informes o aclariments que, sent necessaris per a l'aclariment dels fets, els siguin sol·licitats, i facilitant, amb l'avís previ, l'accés a les seves dependències, llevat que aquestes coincideixin amb el seu domicili, cas en què se n'ha d'obtenir el consentiment exprés o el mandat judicial corresponent.

TÍTOL II

Normes específiques aplicables per l'Administració General de l'Estat

Article 15. *Competència de l'Administració General de l'Estat.*

Als efectes d'aquesta Llei, la competència per a l'exercici de la potestat sancionadora correspon a l'Administració General de l'Estat quan les conductes infractores es projectin en un àmbit territorial superior al d'una comunitat autònoma.

CAPÍTOL I

Infraccions i sancions

Article 16. *Infraccions.*

1. Sense perjudici del que estableix l'article 3, es tipifiquen en l'àmbit de competències de l'Administració General de l'Estat les següents infraccions, que es classifiquen en lleus, greus i molt greus.

2. Són infraccions lleus:

a) L'incompliment dels deures i obligacions disposats en els articles 4, 7, 8, 9 i 10 de la Llei 51/2003, de 2 de desembre, d'igualtat d'oportunitats, no-discriminació i accessibilitat universal de les persones amb discapacitat, i en les seves normes de desplegament, sempre que no tingui el caràcter d'infracció greu o molt greu.

b) L'incompliment de les disposicions que imposin l'obligació d'adoptar normes internes a les empreses, centres de treball o oficines públiques, orientades a promoure i estimular l'eliminació de desavantatges o situacions generals de discriminació a les persones amb discapacitat.

c) Obstaculitzar l'acció dels serveis d'inspecció.

3. Són infraccions greus:

a) Els actes discriminatoris o omissions que suposin directament o indirectament un tracte menys favorable a la persona amb discapacitat en relació amb una altra persona que es trobi en una situació anàloga o comparable.

b) La imposició abusiva de qualsevol forma de renúncia total o parcial als drets de les persones per raó de la seva discapacitat, basada en una posició d'avantatge.

c) L'incompliment deliberat del deure del sigil i confidencialitat respecte a les dades personals de les persones amb discapacitat.

d) L'incompliment dels requeriments específics que formulin les autoritats.

e) L'obstrucció o negativa a facilitar la informació sol·licitada per les autoritats competents o els seus agents, que sigui legalment exigible, a l'efecte del compliment de les funcions d'informació, vigilància, investigació, inspecció, tramitació i execució en els termes que preveu aquesta Llei.

f) L'incompliment per part de les persones obligades de les normes sobre accessibilitat dels entorns, instruments, equips i tecnologies, mitjans de transport, mitjans de comunicació i dels productes i serveis a disposició del públic que obstaculitzi o limiti el seu accés o utilització regulars per les persones amb discapacitat.

g) La negativa per part de les persones obligades a adoptar un ajust raonable, en els termes que estableix l'article 7.c) de la Llei 51/2003, de 2 de desembre, d'igualtat d'oportunitats, no-discriminació i accessibilitat universal de les persones amb discapacitat.

h) L'incompliment per part de les persones obligades de les previsions efectuades a l'article 10.2.f) de la Llei 51/2003, de 2 de desembre, d'igualtat d'oportunitats, no-discriminació i accessibilitat universal de les persones amb discapacitat, pel que fa a l'elaboració dels plans especials d'actuació per a la implantació de les exigències d'accessibilitat i la no-discriminació en l'àmbit de què es tracti.

i) La coacció, amenaça, represàlia exercida sobre la persona amb discapacitat o sobre altres persones físiques o jurídiques, que hagin entaulat o pretenguin entaular qualsevol classe d'acció legal, reclamació, denúncia o participin en procediments ja iniciats per exigir el compliment del principi d'igualtat d'oportunitats, així com la temptativa d'exercir aquests actes.

j) També té la consideració d'infracció greu la comissió, en el termini de tres mesos i per tres vegades, de la mateixa infracció lleu.

4. Són infraccions molt greus:

a) Les vexacions que pateixin les persones en els seus drets fonamentals per raó de la seva discapacitat.

b) Les accions que deliberadament generin un greu perjudici econòmic o professional per a les persones amb discapacitat.

c) Conculcar deliberadament la dignitat de les persones amb discapacitat imposant condicions o càrregues humiliants per a l'accés als béns, productes i serveis a disposició del públic.

d) Generar deliberadament situacions de risc o dany greu per a la integritat física o psíquica o la salut de les persones amb discapacitat.

e) Les conductes qualificades de greus quan els autors hagin actuat moguts, a més, per odi o menyspreu racial o ètnic, de gènere, orientació sexual, edat, discapacitat severa o no possibilitat de representar-se a si mateix.

f) L'incompliment per part de les persones obligades de les normes legals sobre accessibilitat en la planificació, disseny i urbanització dels entorns, productes i serveis a disposició del públic que impedeixi el lliure accés i utilització regulars per les persones amb discapacitat.

g) L'incompliment per part de les persones obligades de les normes legals sobre accessibilitat que impedeixi o dificulti greument l'exercici de drets fonamentals i el gaudi de llibertats públiques per part de les persones amb discapacitat.

h) També té la consideració d'infracció molt greu la comissió de tres infraccions greus en el termini d'un any, així com les que rebin expressament aquesta qualificació en les disposicions normatives especials aplicables en cada cas.

Article 17. Sancions.

Les infraccions en la matèria objecte d'aquesta Llei se sancionen de la manera següent:

a) Les infraccions lleus, en el grau mínim, amb multes de 301 a 6.000 euros; en el grau mitjà, de 6.001 a 18.000 euros, i en el grau màxim, de 18.001 a 30.000 euros.

b) Les infraccions greus amb multes, en el grau mínim, de 30.000 a 60.000 euros; en el grau mitjà, de 60.001 a 78.000 euros, i en el grau màxim, de 78.001 a 90.000 euros.

c) Les infraccions molt greus amb multes, en el grau mínim, de 90.001 a 300.000 euros; en el grau mitjà, de 300.001 a 600.000 euros, i en el grau màxim, de 600.001 a 1.000.000 d'euros.

CAPÍTOL II

Procediment sancionador

Article 18. Normativa aplicable.

Les infraccions i sancions en l'àmbit de les competències de l'Administració General de l'Estat, i en les que preveu l'article 15 d'aquesta Llei, es regeixen pel procediment sancionador que estableixen el títol IX de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, així com el Reial decret 1398/1993, de 4 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament del procediment per a l'exercici de la potestat sancionadora, que desplega l'esmentat text legal.

Article 19. Mesures cautelars.

En el supòsit d'infraccions molt greus que comportin un risc greu per a la salut física o psíquica o per a la llibertat de les persones amb discapacitat, l'òrgan que tingui atribuïda la competència, en la matèria de què es tracti, pot acordar com a mesura cautelar, i per raons d'urgència inajornables, el tancament temporal del centre o establiment o la suspensió del servei fins que el seu titular no solucioni les deficiències que s'hi hagin detectat.

Article 20. Efectivitat de la sanció.

1. L'autoritat que imposa la sanció ha d'assenyalar el termini per al seu compliment sense que pugui ser inferior a quinze ni superior a trenta dies.

2. Si la sanció no se satisfà en el termini fixat a la resolució administrativa ferma, s'ha de seguir el procediment previst en el Reglament general de recaptació.

Article 21. Càmput del termini de prescripció de les infraccions.

1. En les infraccions derivades d'una activitat continuada, la data inicial del càmput és la de la finalització de l'activitat o la de l'últim acte en què es consumeixi la infracció.

2. El càmput del termini de prescripció de les infraccions s'interromp en la data de notificació d'iniciació del procediment contra el presumpte infractor, i es reprèn el càmput del termini si l'expedient sancionador està paral·litzat durant sis mesos per una causa no imputable a aquells contra els quals es dirigeixi.

Article 22. Còmput del termini de prescripció de les sancions.

El còmput del termini de prescripció de les sancions s'interromp en la data de notificació a la persona interessada de la iniciació del procediment d'execució, i es reprèn el còmput del termini si aquest procediment està paralitzat durant sis mesos per una causa no imputable a la persona infractora.

CAPÍTOL III

Òrgans competents

Article 23. Autoritats competents.

1. L'òrgan competent per iniciar el procediment és l'òrgan directiu, amb rang de direcció general, que tingui atribuïdes les competències en matèria de discapacitat. El procediment s'inicia sempre d'ofici, bé per iniciativa pròpia o com a conseqüència d'una ordre superior, petició raonada d'altres òrgans o denúncia.

2. L'exercici dels actes d'instrucció necessaris per a la determinació, coneixement i comprovació de les dades en virtut de les quals s'ha de pronunciar la resolució sancionadora correspon a l'òrgan directiu amb rang de subdirecció general a què corresponguin les funcions d'impuls de polítiques sectorials sobre discapacitat, que ha d'elevat proposta de resolució a l'òrgan competent per imposar la sanció.

3. És òrgan competent per imposar les sancions que preveu el capítol I del títol II d'aquesta Llei:

a) L'òrgan amb rang de direcció general a què fa referència l'apartat 1 de l'article anterior, quan es tracti de sancions per la comissió d'infraccions lleus.

b) La Secretaria d'Estat de Serveis Socials, Famílies i Discapacitat quan es tracti de sancions per la comissió d'infraccions greus.

c) El titular del Ministeri de Treball i Afers Socials quan es tracti de sancions per la comissió d'infraccions molt greus, si bé es requereix l'acord previ del Consell de Ministres quan les sancions són d'una quantia superior a 300.000 euros.

Article 24. Autoritats competents en les actuacions prèvies a la instrucció de l'expedient.

Amb caràcter previ a la instrucció i com a actuacions prèvies a la incoació del corresponent expedient sancionador, l'òrgan competent per iniciar el procediment ha de sol·licitar informe sobre el contingut de la denúncia, ordre o petició, als següents òrgans:

a) Òrgans competents de les comunitats autònomes en el territori de les quals s'hagin produït les conductes o fets que puguin constituir infracció.

b) L'Oficina Permanent Especialitzada, creada pel Reial decret 1865/2004, de 6 de setembre, ha d'analitzar les denúncies i remetre'n a la direcció general que tingui atribuïdes les competències en matèria de discapacitat l'informe corresponent.

Article 25. Informació a altres òrgans.

La resolució definitiva, juntament amb tot l'expedient, s'ha de trametre a efectes informatius als següents òrgans:

a) Als òrgans competents de les comunitats autònomes en el territori de les quals es van cometre les conductes o omissions susceptibles de constituir infracció administrativa.

b) A l'Oficina Permanent Especialitzada.

Disposició addicional primera. Garantia d'accessibilitat dels procediments.

Els procediments sancionadors que s'incoïn d'acord amb el que estableix aquesta Llei han d'estar documentats en suports que siguin accessibles per a les persones amb discapacitat i és obligació de l'autoritat administrativa facilitar a les persones amb discapacitat el ple exercici dels drets previstos en aquests procediments.

Disposició addicional segona. Ordre social.

Les infraccions i sancions en l'ordre social en matèria d'igualtat d'oportunitats, no-discriminació i accessibilitat universal de les persones amb discapacitat segueixen regint-se per la Llei d'infraccions i sancions en l'ordre social, el text refós de la qual va ser aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost.

Disposició addicional tercera. Infraccions en matèria d'accessibilitat i ajustos raonables.

L'aplicació del que disposen els articles 3.3.b), 16.2.a), 16.3.f), 16.3.g), 16.3.h), 16.4.f) i 16.4.g) d'aquesta Llei, en tot el que es derivi de l'incompliment de les exigències d'accessibilitat o negativa a adoptar un ajust raonable, queda subjecta a l'entrada en vigor dels desplegaments normatius i als terminis previstos a les disposicions finals cinquena a novena de la Llei 51/2003, de 2 de desembre, d'igualtat d'oportunitats, no-discriminació i accessibilitat universal de les persones amb discapacitat.

Disposició addicional quarta. Revisió de la quantia de les sancions.

Les quanties de les sancions establertes als articles 4 i 17 d'aquesta Llei poden ser revisades i actualitzades periòdicament pel Govern mitjançant un reial decret, amb l'informe previ de les comunitats autònomes i del Consell Nacional de la Discapacitat, tenint en compte la variació de l'índex de preus al consum.

Disposició addicional cinquena. Mitjans materials i personals.

El Ministeri de Treball i Afers Socials ha de dur a terme amb els seus propis mitjans materials i personals el desplegament i l'execució del que disposa aquesta Llei en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat.

Disposició addicional sisena. Informació a les Corts Generals.

El Govern, durant els 4 primers anys posteriors a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, ha de presentar a les Corts Generals un informe anual en el qual doni compte, almenys, de:

1r Les actuacions efectuades cada any per a l'aplicació de la Llei.

2n El cost econòmic de les esmentades actuacions.

3r Les actuacions programades per a anys successius, amb indicació del cost previst.

4t Les infraccions comeses i les sancions imposades en aplicació d'aquesta Llei, amb especificació del rendiment econòmic produït per aquestes.

Disposició final primera. Fonament constitucional.

El títol I i les disposicions addicionals primera, segona, tercera i quarta, aquesta última en relació amb l'article 4, es dicten a l'empara de l'article 149.1.1a, sense perjudici de les competències que, per raó de l'àmbit material, corresponen a les comunitats autònomes, per emprendre les mesures legislatives i executives necessàries per aconse-

guir una igualtat efectiva de les persones amb discapacitat en compliment dels articles 9.2 i 14, en relació amb l'article 49, de la Constitució.

Els restants preceptes d'aquesta Llei són aplicables únicament a l'Administració General de l'Estat.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor al cap de tres mesos de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 26 de desembre de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

22294 *LLEI 50/2007, de 26 de desembre, de modificació de la Llei 43/1998, de 15 de desembre, de restitució o compensació als partits polítics de béns i drets incautats en aplicació de la normativa sobre responsabilitats polítiques del període 1936-1939.* («BOE» 310, de 27-12-2007.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

La Llei 43/1998, de 15 de desembre, va tenir per finalitat realitzar un acte de justícia històrica com és el de devolució als partits polítics del que els va ser arrabassat, o de reparació dels perjudicis patrimonials que van patir, donant-los, d'altra banda, un tracte idèntic al ja donat al seu dia a les organitzacions sindicals.

Els gairebé set anys de vigència de la Llei han permès comprovar l'existència de diverses dificultats a l'hora de procedir a la seva aplicació.

És, per això, el moment oportú per efectuar una reforma que corregeixi aquelles dificultats tècniques i d'ordre processal amb el propòsit que la Llei pugui servir eficaçment a la finalitat per a la qual va ser promulgada al seu dia.

Per a això, fonamentalment, s'introdueixen principis, normes i tràmits existents en altres àmbits del nostre ordenament jurídic, i que són ordinàriament aplicables en molt diferents procediments administratius.

Article únic. *Modificació de la Llei 43/1998, de 15 de desembre, de restitució o compensació als partits polítics de béns i drets incautats en aplicació de la normativa sobre responsabilitats polítiques del període 1936-1939.*

La Llei 43/1998, de 15 de desembre, de restitució o compensació als partits polítics de béns i drets incautats en aplicació de la normativa sobre responsabilitats polítiques del període 1936-1939, queda modificada en els termes següents:

U. L'article 1 queda redactat en els termes següents:

«Article 1. *Restitució de béns o drets de contingut patrimonial.*

1. L'Estat ha de restituir, en els termes que estableix aquesta Llei, als beneficiaris previstos a l'article tercer, els béns immobles i drets de contingut patrimonial, incloent-hi saldos en efectiu i arrendaments de què és o va ser titular i que van ser incautats a partits polítics o a entitats vinculades a aquests encara que no tinguessin personalitat jurídica pròpia, en aplicació del Decret de 13 de setembre de 1936, la Llei de 9 de febrer de 1939, la Llei de 19 de febrer de 1942 i l'Ordre de 9 de juny de 1943.

No escau la restitució de béns mobles, ni l'abonament, indemnització o cap compensació pels fruits i rendes deixats de percebre des del moment de la confiscació, ni pels drets de contingut patrimonial derivats de la pèrdua de drets personals.

2. Escau igualment la restitució o compensació per la pèrdua de béns i drets radicats fora del territori espanyol.

En aquest supòsit la titularitat s'ha d'acreditar segons el que estableix aquesta Llei.

3. Així mateix, l'Estat ha d'indemnitzar, en els termes d'aquesta Llei, els beneficiaris previstos a l'article tercer per la pèrdua dels seus drets de contingut patrimonial produïda en virtut del que disposa l'article 3 de la Llei de 9 de febrer de 1939.»

Dos. S'hi afegeix un article 1 bis, amb la redacció següent:

«Article 1 bis.

1. A més dels béns i drets que preveu l'article anterior, són objecte de compensació als beneficiaris establerts a l'article tercer:

a) La pèrdua o privació definitiva de l'ús o gaudi de béns immobles en concepte d'arrendatari.

b) La confiscació, fefaentment acreditada, de saldos en efectiu en comptes i dipòsits en entitats bancàries i financeres legalment autoritzades per operar com a tals en la data de la confiscació, sempre que els comptes i dipòsits esmentats figuressin a nom dels beneficiaris establerts a l'article tercer i la confiscació fos conseqüència de l'aplicació de la normativa a què es refereix l'article primer, paràgraf primer.

2. L'import de la compensació és el que resulti d'actualitzar la quantia confiscada segons l'índex del valor constant de la pesseta i l'euro elaborat pel Banc d'Espanya.

3. L'import total màxim que s'ha d'abonar per beneficiari és de 4.000.000 d'euros pels dos conceptes compensables a què es refereix l'apartat primer.»

Tres. El primer paràgraf de l'apartat 1 de l'article 2 queda redactat en els termes següents:

«1. Si els béns o drets a què es refereixen els articles anteriors no poden ser tornats totalment o parcialment per no haver quedat suficientment identificats, perquè pertanyen a terceres persones diferents de l'Estat, perquè es troben en el supòsit que preveu l'article 7 d'aquesta Llei o per qualsevol altra causa, l'Estat ha de compensar pecuniàriament el seu valor tenint presents criteris de mercat.»

Quatre. S'afegeix un nou apartat 3 a l'article 3 amb la redacció següent:

«3. No escau la restitució ni la compensació en el cas dels partits polítics que hagin estat declarats